

XV.évfolyam **1.lapszám** 2017.október

a fáyandrás közgazdasági, üzleti és postai szakgimnázium diáklapja

Erdélyben voltak a Fáyok

SZÉKELY-MAGYAR MÉDIAHÍD

A "Határtalanul!" Program pályázaton elnyert közel 4,8 millió Forint forrásból valósulhatott meg a Csíkszereda – Sopron székelymagyar médiahíd elnevezésű projekt. Ennek keretében iskolánk 40 diákja 2017. szept. 18-23. között Csíkszeredába látogatott, majd 2017. okt. 2-7. között mi is vendégül láttuk a csíkszeredai Joannes Kájoni Közgazdasági Szakközépiskola 40 tanulóját.

A pályázat fő célja az volt, hogy a résztvevő diákok a közigazdaság szakmacsoporthoz kapcsolódóan, szakmai tanáraik segítségével egy közös, modellezett magyar-román lapkiadó vállalatot alapítsanak, amelynek során elsajátítják az EU-s vállalatok közötti gazdasági együttműködés szabályait. A projekt végén a két iskola kiad egy székelymagyar diákújságot, amelynek elkészítését a tanulók végzik. Ők írják meg a cikkeket, fotóznak és a lap összeállításakor ők végzik a tördelészerkesztést és a korrektúrát is.

A cikkek fő témája a közös kirándulások, városnézések, múzeumlátogatások során szerzett élmények, tapasztalatok. A helyi diákok és kísérőtanáraik idegenvezetőink voltak, mikor felfedeztük Csíkszereda belvárosát, ellátogattunk a Kájoni Szakközépiskolába, kirándultunk a Szent Anna-tóhoz, Mohos-láphoz, Torjai-büdösbarlanghoz, Gyilkos-tóhoz, Békási-szoroshoz, illetve megnéztük a paradízi sóbányát, Korondot, Székelyudvarhelyt. Közben volt alkalom az ismerkedésre, hogy a két iskola diákjai felfedezhessék, a földrajzi távolság ellenére nagyon hasonló az életük, hobbiik, ugyanazokért a zenékért rajonganak.

Az újság elkészítéséhez ismereteket is gyűjtöttek a diákok: Csíkszeredában látogatást tettünk a Hargita népe c. napilap szerkesztőségbe, míg Sopronban a Sopron Televízióban működhattunk közre az esti Híradó elkészítésében illetve a Kisalföld soproni szerkesztőségének működésébe nyerhettünk bepillantást.

Mikor októberben ismét találkoztunk Sopronban, már jó ismerősként üdvözölhettük egymást. Azt, hogy a Csíkszeredában elkezdett beszélgetések tovább folytatódtak a közösségi médiában, mi sem bizonyította jobban, hogy szinte az egész soproni csapat versengett az idegenvezetői, csoportkísérői pozíciókért.

Az erdélyi csoportnak megmutattuk városunkat, majd a tágabb környezetünket is: a nagyeceni Széchenyi-kastélyt, a fertői Esterházy-kastélyt, elkirándultunk a Fertő-Hanság Nemzeti Parkba, a Fertő-tó partjára és a Páneurópai Piknik helyszínére. Megkóstoltuk a Harrer cukrászda inycsiklandó csokoládéjait is.

A két együtt töltött hét végére mindenki nagyon sok élménnyel lett gazdagabb, a közös kalandok összekovácsolták a diákokat, akik ugyan fáradtan, de sok új tapasztalat birtokában köszöntek el egymástól.

Szöke Hajnalka

VÁROSNÉZÉS SOPRONI DIÁKTÁRSAINKKAL

Nem is olyan rég, szeptember 19-én városunkba látogatott a soproni Fáy András Közgazdasági, Üzleti és Postai Szakgimnázium 40 diákja és 3 kísérő tanára. Lehetőségünk nyílt másnap körbevezetni őket Csíkszeredában és megmutatni nekik azt, amire büszkék lehetünk és vagyunk is. Reggel a szálláshelyük előtt vártuk őket 6-an, hogy velük tölthessük a délelőttöt. Utunk a város központján keresztül vezetett, ahol meséltünk nekik városunk főteréről, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemről és a Hargita Megyei Tanács épületéről. Ezután következő állomásunk a Polgármesteri Hivatal épülete volt, ahol a polgármester úr, Ráduly Róbert-Kálmán fogadta a diákokat. Mesélt nekik a város kialakulásáról, történelméről, híres szülöttéről és arról, hogy mit érdemes mindenképpen megjegyezni Csíkszeredáról a távozás után.

A beszélgetés végén a diákok is feltehettek a bennük felmerülő kérdéseket és szabadon beszélgethettek a polgármester úrral. Sajnos az idő sürgetett minket, ezért egy röpké óra után távoznunk kellett, hiszen vártak minket a Hargita Népe újság szerkesztőségében. Két csoportra kellett oszlanunk, ezért a csapat másik fele városnézésben vett részt, amíg mi a szerkesztőségben tanulhattuk meg az újságírás fortélyait. A főszerkesztő úr bemutatta a különböző rovataikat, és külön megjelent lapjaikat is, amik például gasztronómiával és más egyéb témákkal foglalkoznak, melyek érdeklik az olvasóikat. Megismerhettük a folyamatot, ahogyan elkészül az újság egyik napról a másikra és az újságíróktól személyesen hallhattuk, hogy miért jó az ő munkájuk, és mit szeretnek a legjobban benne.

Ezután nekünk következett is kis bóklászás a városban, míg a másik csapat a szerkesztőségben volt. Megtekintettük a Petőfi utcát vagy népiesebben a sétáló utcát, régies stílusú épületeit, melyek mai napig őrzik a város régi arculatát. Érdekes látnivaló volt vendégeink számára a Vákár Lajos Műjépgyűjtemény és az előtte található szobor, ahol készítettünk is néhány csoportképet. A következő csoportkép, amin már a másik csapat is jelen volt, az a Mikó-vár bejáratánál készült. Itt részt vehettünk egy kb. egyórás látatvezetésen, amit egy idős úr tartott nekünk. Megtekinthettük a múzeum állandó kiállítását és emellett az időszakos 3D-s mozgókép kiállítását is. Mivel nagyon elszaladt az idő, a múzeumtól visszakísértük vendégeinket a szállásukra, ahol ebéddel várták őket, és délután pedig egy még izgalmasabb kirándulással a Szent Anna-tóhoz.

Ambrus Eszter

ELEKTRONIKUS NAPLÓ

Az elektronikus napló valójában egy alkalmazás. Ez lehetővé teszi, hogy a tanuló és a szülő is tudomást szerezzon a kapott osztályzatról, amint a tanár beírta azt. A naplónak nem ez az egyetlen rendeltetése, ugyanis lehet benne vezetni a hiányzásokat is. A hiányzásokat százalékban számolják és akárcsak nálunk, az órán való részvétel hiánya egy bizonyos százalék után következményeket von maga után. Az alkalmazás képes kiszámítani a jegyek átlagát, majd ezeket össze is hasonlítja, akár tantárgyanként, akár a különböző tanévek eredményeit egymással. Le lehet tölteni a naplót a számítógépre is, vagy akár okostelefonra, így a jegy beírásának pillanatában, amennyiben érdekli a szülőket és gyerekeiket, értesítéseket kapnak. Ezenkívül a szülők ezen alkalmazáson keresztül szerezhetnek tudomást szülői értekezletről, vagy egyéb iskolai programokról. Tudomást szereztem arról is, hogy a Fáy-iskolán kívül Sopron környékén és Magyarország számos pontján használják a fent említett naplót. Véleményem szerint ez a naplóforma hasznos azért, mert gyorsan tudomást lehet szerezni az eseményekről, jegyekről, eredményekről, de abban nem találtam eredményesnek, hogy ha a telefon vagy számítógép lemerül, nem lehet hozzáférni a naplóhoz. Ez a veszély a Romániában használt naplóknál nem fordulhat elő.

Lőrincz Máté

AZ ISKOLÁK KÖZÖTTI ELTÉRÉSEK

- Az osztályok digitális táblákkal vannak felszerelve.
- Rendelkeznek táncteremmel is.
- 5 testnevelésórájuk van egy héten a diákoknak.
- Az órák 45 percesek, a szünetek pedig 15.
- Szünetben van lehetőség pingpongozni.
- A csengetések előtt van egy jelző csengetés, hogy a diákok már el pakolhassák a dolgaikat. Ez a jelző 2 perccel a csengetés előtt történik.
- A csengőszó helyett zene szól.
- A román nyelvet nem tanítják.
- Csak 2 idegen nyelv tanulására van lehetőségük, de a Kájoniban lehet franciát is tanulni.
- A jegyek 1-től 5-ig vannak osztályozva.
- A könyveket nem kell hazacipelniük, hanem tarthatják a sulis szekrényeikben.

Resiga Brigitta

ERDÉLYI DIALEKTUS

Erdélyi látogatásunk harmadik napján a testvériskolánk vendégei lehettünk, ahol jó ízű székely szólásnak lehettünk fültanúi. Viszont, hogy mélyebben is elsajátítsuk a magyarság leghíresebb/hírheht nyelvjárását, meg kellett kérnünk pár helyi diákot, akiknek ezek a szólások a mindennapjaik részét képezik.

Ki ne hallott volna már a pityókáról (burgonya), vagy a puliszkáról, mint nemzeti ételről, na de mi van, ha egy székelynek árdéra (paprika), vintére (padlizsán), vagy laskára (tészta) fáj a foga? Igen, ha a székely nyelvjárásról van szó, először mindenkinek az „egyedi” székely étkezés jut eszébe.

De mi van még? A székelyek előszeretettel beszélnek kedvenc tárgyaikról: szkoccsról (konnektor), meccsről (nejlonszatyor). Jellegzetes állataik a pisziikutya (kölyökkutya), és a gaszó (cserebogár).

Mindenféle tevékenységet tudnak egyedien jellemezni. Míg mi lassan járunk, ők egerelnek; mi mosolygunk, ők bazsalyognak; mi nézelődünk, ők addig is neteznek.

Saját magukat is egyedi ismérvek alapján sorolják be: fiatal lány- cinka, a fiatalabb fiú-surmó; felnőttkorba érve fehérnép vagy ember.

Egyszóval mindent szeretnek a maguk módján jellemezni és csinálni. Reméljük, sokáig megtartják ezt a jó szokásukat.

Dénes Anna, Gyurisa Réka, Németh Klaudia

NYELVI KÜLÖNBBSÉGEK

A Sopronból hazánkba, Erdélybe látogató diákok a SSZC Fáy András Közgazdasági, Üzleti és Postai Szakgimnáziumának tanulói és a Joannes Kájoni Szakközépiskola diákjai mind magyar anyanyelvűek, mégsem ment zökkenőmentesen a társalgás.

Saját tapasztalataimból kiindulva mi, az erdélyi magyarok gyorsabban, míg a magyarországi társaink nyugodtan és lassabban fejezik mondanivalójukat. Mi székelyek használunk tájszólásokat, szavakat, amelyeket a román nyelvből vettünk át, illetve használunk régi székely, vidéki szavakat. A soproni diákok itt töltött ideje alatt volt lehetőségünk beszélgetni velük, de mi is tapasztalhattuk, hogy voltak szavak, amelyeket nem értettek, illetve voltak, amelyekre rákérdeztek.

Nálunk a krumpli az pityóka, a vágódeszka az lapító, a személyi igazolvány pedig buleti, és még sorolhatnám napestig.

Lehetséges, sőt biztos, hogy különbözik pár szó, kiejtés, esetleg hanglejtés, de a lényeg, hogy találkozott két csoport, amelyek bár nem egy országban élnek, mégis ahol járnak, ajkaik magyar szavakat hagynak maguk után.

Farkas Anita és Kósa-Timár Andrea

SOPRONI DIÁKOK VÉLEMÉNYE

Tokai Kata 19, Sopron

Mennyire tetszett Sopron és Csíkszereda közötti pályázat?

Nagyon tetszett. Még soha nem jártam Erdélyben, ez volt első utazásom. Nagyon érdekes volt látni a különbséget az iskolák között; meg a gyönyörű tájakat, mert nekünk ez volt a legmeglepőbb.

Mi volt az első benyomásod amikor hallottál erről a pályázatról?

Hihetetlen volt, de örültem neki.

Milyen különbséget vettél észre köztetek és köztünk?

Rendeteg van, de leginkább az, hogy mi a nevek elé a-t használunk, ami úgy fel sem tűnik igazán nekünk.

Mennyire voltál megelégedve az ellátással?

Én meg voltam elégedve, figyeltek más emberek étkezési szokásaira, amiért hálásak vagyunk. Nagyon finom ételeitek vannak.

Szeretnél még vissza térti Csíkszeredába?

Mindenképp igen. Nagyon szimpatikus volt, hogy minden mondat úgy záródott: "És visszavárunk".

Kata azt is hozzáfűzte, hogy kedvesek és humorosak az itteni emberek. Én pedig búcsúzóul annyit mondtam: Visszavárunk Benneteket!

Horvát Dorottya 19, Sopron

Mennyire tetszett ez a kirándulás?

Nagyon szép volt minden és nagyon jó.

Milyen különbségeket vettél észre?

Például az érettségi nálatok bekamerázott termekben folyik. Ez nálunk nincs, és így picit könnyebb is a vizsga.

Az érettségಿನél – mivel nincs kamera -, van lehetőség segítséget kapni?

Nem lehet, mert a tanárok nagyon figyelnek.

Voltál már Székelyföldön ezelőtt?

Igen, jártam a szüleimmel Hargita megyében, sok szép látnivaló van itt.

Mennyire ízletesek az itteni ételek?

Nagyon finom, sőt még jobb, mint az otthoni kaja.

Korényi Vendel 18, Sopron

Mit találtál érdekesnek a kirándulásban?

Érdekes, hogy 3 iskola van egy udvarban.

Ez előtt a kirándulás előtt voltál már Erdélyben?

Igen már voltam ezelőtt is, zenével és néptánc-csoporttal. Örülök, hogy Erdélyben (Romániában) vannak magyarok. Szeretnék még többször is ide jönni. Erdélyben picit másabb az ételek neve. Nagyon izlett nekem az a piros kenyérré kenhető valami. (Kis gondolkodás után derült ki, hogy az a zakuska.) Elkértem a receptet, mert nagyon jellegzetes étele Erdélynek.

Mennyire tetszett a domborzat?

Nagyon tetszett, nagyon szép volt, hogy ott mindenféle dombok és hegyek vannak.

Elégedett vagy a kirándulással?

Igen - árulta el Vendel -. Picit kevés volt az étel az útra, de lényegében nagyon meg voltam elégedve mindennel. Örülök, hogy részt vehettem ebben a pályázatban - tette hozzá.

KIALAKULT KAPCSOLATOK

A soproni SZC Fáy András Közgazdasági Üzleti és Postai Szakgimnáziuma és a csíkszeredai Joannes Kájoni Szakközépiskola diákjai között szoros barátságok alakultak ki.

A soproni diákok érkeztek először Erdélybe, így a csíkszeredai csoport próbálta barátságosan és nagy szeretettel fogadni a soproniakat. Mivel a két iskola diákjai ismeretlenek voltak egymás számára, így lehetőséget kaptunk ismerkedni, illetve beszélgetni egymással. Próbáltunk nyitottak lenni, a kérdésekre megfelelő és kielégítő válaszokat adni. Nagy meglepetésünkre a soproni diákok viszonzták a nyitottságunkat, így könnyen szót értettünk, és tartalmas beszélgetésekbe kezdtünk. Nem ismertük egymást, de nem volt kínos a csend sem, próbáltunk a legnagyobb odaadással kommunikálni. A beszélgetések alatt sokat nevtünk, illetve a beszélgetések közötti pár másodperces csendet próbáltuk mosollyal kitölteni.

A két csoport tagjai felvették egymással a kapcsolatot a közösségi oldalakon, így a beszélgetés nem csak pár óráig tartott. Néhány soproni diák folyamatosan tartotta a kapcsolatot az erdélyi tanulókkal, és nagyon várták már, hogy mi menjünk Sopronba. A csíkszeredai csoportnak könnyebb volt Sopronba utazni, hisz már tudtuk, hogy várnak minket. Tudtuk azt, hogy kikhez megyünk, örülünk, hogy újra láthatjuk az új barátainkat.

Kedden este érkeztünk Sopronba, másnap reggel, szerdán, ellátogattunk a Fáy András Szakgimnáziumba, ahol találkoztunk a soproni diákokkal, barátainkkal. Ahogy beléptünk a terembe, megpillantottunk néhány számunkra fontos arcot, ölelésekkel fogadtak és nagy mosolyokkal. Volt időnk újabb beszélgetésekre, megmutatták nekünk az iskolájukat.

Szabadidőnkben megpróbáltunk találkozni, és az ott töltött időnket a lehető legjobban eltölteni együtt.

Az a pár nap, amit Sopronban töltöttünk, igen hamar eltelt, így vegyes érzelmekkel jöttünk el. Szomorúak voltunk, hogy a barátainkat ott kell hagynunk, és lehet, hogy soha többé nem látjuk majd egymást. Próbáltunk pozitívan gondolkodni, és megígértük, hogy a két csoport tartani fogja a kapcsolatot. Bár nem tudunk találkozni akkor, amikor szeretnénk, de úgy gondoljuk, hogy tartós barátságok alakultak ki, és igaz barátokra lettünk.

**Farkas Anita és
Kósa-Timár Andrea**

LÁTOGATÁS A PETŐFI SÁNDOR IRODALMI MÚZEUMBAN

Kedden délelőtt megérkeztünk Budapestre. Érkezésünk után elsétáltunk a Petőfi Sándor Irodalmi Múzeumba, ahol egy kedves idegenvezető várt ránk.

Miután letettük csomagjainkat, megtekintettük azt a nyomtatót, amelyen Petőfi Sándor a forradalom ideje alatt kinyomtatta a 12 pontot és a Nemzeti dalt. Felmentünk a emeletre, ahol megtekinthető volt Arany János életúvének kiállítása. A tárlat célja, hogy megidézze a magyar irodalom egyik legnagyobb klasszikusáról a köztudatban élő képeket, és a költő kevésbé ismert arcaival is megismertesse az érdeklődőket. Az első terem Arany és Petőfi barátságát mutatta be. Számos új információt megtudtunk, bár rövid ideig tartó, de szoros barátságukról, amelyet Arany művének a Toldinak kö-

szönhettek. A további termekben a falak két színre voltak festve: az egyik bordópiros, míg a másik zöld. A bordópiros színű fal színbolzálta Arany János életét a születésétől kezdve a haláláig a költeményeivel párhuzamba vonva. A zöld színű fal pedig szimbolizálta a költészetét, amelyben különböző szereplőpárok voltak kiemelve és összehasonlítva személyességük és versbeli tulajdonságaik, hangulatuk alapján. Az idegenvezetés után kipróbálhatuk a játékokat, melyek a kiállítás alapján voltak kitalálva, újra megnézhetjük a kiállítást, és meghallgathattuk Arany egy-egy versét is.

Mindezekután a múzeum előtt csináltunk egy csoportképet, amely mindenki számára egy örök emlék már.

Bálint Ágota, Eröss Márta, Halmágyi Hilda, Szócs Adél

A MOHOS LÁP

2017. 09. 20-án, szerdán ellátogattunk a Mohos laphoz.

A Mohos-tőzegláp Hargita megyében található. Az egykori Mohos-tó vize elfűnt, csak sűrű növényzettel, főleg tőzgeomóhával benőtt láp maradt utána. Itt található Erdély egyetlen, a kainozoikum eljegesedéséből visszamaradt rovaremészítő növénye, a kereklevelű harmatfű, amely szigorúan védett. A tőzegláp és a Szent Anna-tó területén alakították ki a Mohos Természetvédelmi Területet. Nekünk ez az állomás tetszett a legjobban, mivel igazán érdekes és szép látványt nyújtott.

Fábián Dalma - Kincses Daniéla – Szecsódi Dorina

BÜDÖS BARLANG

Az erdélyi kirándulásunk alkalmával az úgynevezett „büdös” barlangba is ellátogattunk.

A barlangba vezető út során csodás kilátásunk nyílt Erdély gyönyörű erdeire, és természeti képződményeire. A barlang egy hegyoldalban helyezkedik el, éppen ezért az út egy része eléggé meredek volt, de az élmény és a táj mindenért kárpótolt minket.

Miután felértünk a barlanghoz, megértettük a nevének jelentését, azonnal megcsapott minket a mindent belengő kén átható szaga. A barlang falán jelzik a kén szintjét, ami egy bizonyos idő után ve-

szélyt jelenthet annak, aki belélegzi. Érdekes élmény volt a barlangban állni, de miután kijöttünk, örültünk, hogy erre a természetesen kialakult helyre is eljutottunk.

Dömötöri Réka, Csiszár Dóra, Csiszár Panna

CSÍKSZEREDA ELSŐ EMBERE

Aki még nem járt Erdélyben, bizonyára úgy gondolja, hogy az itt élő magyarok kilátástalan helyzetben vannak. Mi is (Vendel kivételével) ezen az állásponton voltunk egészen addig, amíg el nem érkeztünk Erdély és Hargita megye szívébe, Csíkszeredára. Mindenhol magyar szavakat, mondatokat hallottunk, és persze a polgármester is rávilágított, hogy bár nehezebb, de nem elviselhetetlen itt élni.

Amikor belépett a terembe ez a 40 körüli, szemüveges, kiöltözött úr, mindenki felállt. Lerótta előttünk tiszteletét, hogy itt vagyunk, de mielőtt belekezdett volna a mondanivalójába, látszott rajta, hogy büszkeséggel tölti el, hogy ennyi fiatal ismeri meg az ő városát. Az elején kissé dőcögösen indult a beszéde, izgult ő is, akárcsak mi, ahogy ez minden első találkozás előtt természetes. Először Szereda történelmét kezdte mesélni, az első írásos emlékről, piacokról, Csíkszereda várossá válásáról szólt, mesélt Mikó várának kalandos történetéről, a város iskoláiról, sportéletéről és a romániai magyar létről. Persze, ahogy oldódott a hangulat, egyre több viccet is elsütött.

Az előadás végén odamentünk hozzá, hogy néhány kérdést feltegyünk neki. Mivel minket elsősorban a sport érdekelt, ezért a vízilabdáról, jégkorongról és labdarúgásról érdeklődtünk, hátha egyszer idecsodor bennünket az élet.

Összességében egy büszke, karizmatikus embert ismertünk meg, aki nagyon érti és szereti a munkáját, jó kezekben van nála Csíkszereda irányítása. Ha tehetjük, mihamarabb szeretnénk visszajönni ebbe a csodás városba.

Bencsics Balázs – Bata Márk – Korényi Vendel

KIRÁNDULÁS A SZENT ANNA-TÓNÁL ÉS A NAGY TALÁLKOZÁS

A Határtalanul pályázat keretében ellátogattak hozzánk a soproni SZC Fáy András Közgazdasági Üzleti és Postai Szakgimnáziumának tanulói, és mi elkísértük őket a Szent Anna-tónál tett kirándulásukra. Mivel ez egy délutáni program volt sulitól, miután ők is visszatértek a városnézésből, ebédelték és 2 óraker indultunk is.

Miután mindenki elfoglalta a helyét a buszon, elindultunk a Szent Anna-tóhoz. Első megállónk csak egy kis kóstoló kedvéért volt Tuszánfűrdőn, ahol a vendégeink megkóstolhatták a helyi borvizet. Hamar indultunk is tovább. Az út alatt különleges információkat hallhattuk tőlünk a helyi látványosságokról, és a Szent Anna-tó ijesztő legendáját is elmeséltük nekik.

Megérkezve a tóhoz, elkezdtünk beszélgetni és ismerkedni a vendégeinkkel. Le voltak nyugózva az eléjük tárult látványtól. Fotózkodtunk mi is, ők is. A Szent Anna kápolna felé elbeszélgettünk a heti programokról a sulis szokásaikról. Ezután a Mohos-tó-zeglápot néztük meg, ahol igazából még mi sem jártunk, ezért nagy figyelemmel hallgattuk az

idegenvezetőnket, aki viccesen mutatta be nekünk a láp csodáit.

Mivel ez a nap még tartogatott mindenki számára egy különlegességet, siettünk vissza a

buszhoz. Következő úticélunk a Búdös-barlang volt. Itt mindenkinek része lehetett egy félórás túra keretében a barlanghoz vezető utat megtenni, amelynek során a fiúkban lakozó versenyszellem meg is mutatkozott. Elképesztő kengézság csapta meg az orrunkat a barlanghoz közelítve. Volt, aki nem is bírta, ezért lejjebb megálltak. Voltak, akik a barlangba is bemerészkedtek az erős szag ellenére.

Miután megpihentünk a barlang lábánál, elindultunk vissza az autóbushoz. Visszafelé sokkal könnyebb volt az út. Mindenki sikeresen leért kisebb esésekkel, de lábtörés nélkül. A buszra felülve már mindenki álmos és fáradt volt. Fél 8-ra vissza is értünk a Merkúr Hotelhez. Az idő egész nap nekünk kedvezett, de estére hatalmas vihar kerekedett, amit már mindenki otthonról nézhetett végig.

TÁJEGYSÉGEK

A HATÁRTALAN PÁLYÁZATNAK KÖSZÖNHETŐEN
ALKALMUNK NYÍLT SOPRONBA LÁTOGATNI NÉHÁNY
NAPRA.

A megérkezés előtt egy éjszaka Debrecenben szálltunk meg, amely Magyarország keleti részén, Hajdú-Bihar megye földrajzi közepétől nem messze, Budapeستől 230 km-re található. Másnap Sopron felé haladva egy rövid időre megálltunk Budapesten is. Budapest Magyarország fővárosa, egyben legnagyobb és legnépesebb városa, az Európai Unió kilencedik legnépesebb városa. Budapest az ország politikai, kulturális, kereskedelmi, ipari és közlekedési központja. Rövid kitérők után kissé fáradtan érkeztünk meg Sopronba, amely Magyarország nyugati határa mellett, az Alpokalján, Bécstől 60 km-re, Budapeستől 220 km-re található. A Soproni-hegység és Fertő tó melletti Balfi-dombság között, az Ikva patak völgyében épült. A környék mikroklímája kedvez a bortermelésnek; Sopron a „kékfrankos fővárosa”. A terület az őskor óta lakott.

Fertőboz

Kirándulásunk során egy Győr- Moson-Sopron megyei községbe, Fertőbozra is ellátogattunk, amely a világörökség részeként számon tartott Fertő-tájhoz tartozik. Itt a Gloriette kilátóról az egész Fertő-tó és környéke látható.

Fertő-tó

Utána lehetőségünk adódott a Fertő- tó megcsodálására is. Mint megtudtuk, Magyarország harmadik legnagyobb tava, a legnyugatibb sztyepp tó Európában. A klimatikus feltételek mellett a talaj és a víz magas sótartalma járul hozzá a mintegy 20 ezer éves tó és a környező tájegység biológiai sokféleségéhez. A Fertő - táj szubmediterrán klímája, a Fertő-Hanság Nemzeti Park, a világörökségi terület egyedülálló természeti értékeket képviselnek.

Gál Viola, Jakab Hanna

CSIKSZEREDA ÉS SOPRON VALLÁSAI ÉS TEMPLOMAI

CSÍKSZEREDÁBAN FONTOS SZEREPET JÁTSZIK A VALLÁS AZ EMBEREK ÉLETÉBEN. A LEGELTERJEDTEBB VALLÁS A KATOLIKUS, AMIT AZ ORTODOX, REFORMÁTUS, UNITÁRIUS, EVANGÉLIKUS ÉS JEHOVA VALLÁS KÖVET.

Csíkszeredában a fontosabb templomok a Szent-Agoston templom, ami Hippói Szent Agostonról kapta nevét, aki a magyar katolikus egyház püspöke volt.

A Millennium templom Csíkszereda 2003-ra felépült új római katolikus temploma. Csíkszereda legrégebbi római katolikus temploma a Szent Kereszt-templom egyike a város XVIII. századból fennmaradt épületeinek. Református parókia, ami az egyetlen Csíkszeredában és a környező településeken.

Csíkszereda katolikus vallási központja Csíksomlyó és a Csíksomlyói kegytemplom és kolostora, ami a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelye és kultúrtörténeti emléke. A Csíksomlyói kegytemplom és kolostor története a 15. századig nyúlik vissza. Ekkor telepedtek le itt a ferences szerzetesek, akik 1442 és 1448 között felépítették az első gótikus templomot és az

ugyancsak gótikus kisméretű kolostort. A templomot Sarlós Boldogasszony tiszteletére szentelték fel, ez ma is a templom búcsúnapja. A Szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló kegyszobor a templom legértékesebb része. A hársfából faragott alkotás 1515 és 1520 körül készülhetett reneszánsz stílusban. 2,27 m magasságával a világon ismert kegyszobrok legnagyobbika, alkotója nem ismert. A Napba öltözött asszonyt ábrázolja, lába alatt a holdsarló, feje körül 12 csillagból álló csillagkoszorú, fején koronával, jobb kezében joggarral, balján a Megváltót tartja. A Kissomlyó hegyén ma három kápolna áll: a Salvator-kápolna, ennek keleti oldalán a Szenvedő Jézus kápolnája, a nyugati oldalon a Szent Antal kápolna. A legrégebbi és leghíresebb közülük a Salvator-kápolna, melynek pontos építési ideje nem ismert. A hagyomány szerint 1456. augusztus 8-án a

Megváltó színeváltozásának napján Hunyadi János serege a Salvátor nevével az ajkán győzte le az ostromló török sereget. A kápolna tőhát a nándorfehérvári diadal emlékére épült, valószínűleg a 15. század második felében. A Szenvedő Jézus kápolna tulajdonképpen egy fülke, benne az oszlophoz kötözött térdeplő Jézus rendkívül szép, 1810-ben készített szobrával. A Szent Antal-kápolnát 1750 és 1773 között építették a korábbi, 17. századi kápolna helyén barokk stílusban. Oltárképén Páduai Szent Antal látható.

Sopron mintegy hatvanezer lakosú megyei jogú város Győr-Moson-Sopron megyében, a soproni borvidék központja. „A leghűségesebb város” (latinul Civitas Fidelissima).

Műemlékekben a második leggazdagabb település Magyarországon. Műemlékei egy részét a templomok és zsinagógák teszik ki. Ezek közül az első a Kecse-templom, ami a soproni Fő tér déli oldalán áll. A ferences szerzetesek a város központjában először kolostorukat építették fel, majd 1280 körül emelték mellé templomukat, a magyar kora gótikus építészet egyik legkiemelkedőbb alkotását. Hajóboltozata és orgonakarzata a 15. század közepén épült; berendezése barokk.

A soproni Szent György-templom gótikus, egyhajós belső terét az 1676-os tűzvész után több lépésben alakították át: a csúcsíves lezárású főhajót gazdag stukkóval díszítették és kétoldalt kápolnasorral keretítették. 1380-1430 között eredetileg gótikus stílusban épült. Mozgalmas, olaszos homlokzata a 17. századból származik, de két gótikus domborművet máig megőriztek rajta. Némileg az 1760-as években is átalakították. Eklektikus tornyát 1882-ben emelték.

A Szent Mihály-templom Sopron legkorábbi plébániatemploma. A kora középkor szokásainak megfelelően a temetőben építették, így az erődített városfalon kívülre került. A Szent Mihály tiszteletére szentelt templom eredetijét a 13. században román stílusban emelték, és a 15. században gótikussá építették át. Mai alakját a 19. század neogótikus rekonstrukciója formálta. 15. századi szobrot, falképeket is őriz.

A soproni evangélikus templom a Belvárosban, a Templom utca közepén, a Kolostor utca és a Bunker János Rajnárd köz torkolata közelében áll. A harmadik legnagyobb magyarországi evangélikus templom, a dunántúli evangélikuság egyik nagy központja.

A soproni zsidókról a 13. századból maradtak fenn az első írott emlékek – az idő tájt 10–16 család élt a Zsidó utcában. Nem vásárolhattak maguknak házat a város más utcáiban, itt azonban a keresztényekkel elegyest laktak.

A Paprét déli oldalán álló soproni ortodox zsinagógát Schiller János tervei alapján 1890–1891-ben emelték egy téglány alaprajzú, fésűsen beépített telken.

KÖSZÖNET A KÉSZÍTŐKNEK

Ádám Attila
Albert Júlia
Ambrus Eszter
Bálint Ágota
Balogh Ádám
Barabás Anna
Bata Márk
Beke Csilla
Bencsics Balázs
Benke András
Biró Dávid
Bodó Angéla
Bors Daniella
Czirják Réka-Rebeka
Császár Tímea
Csete Balázs
Csintó Mirill
Csiszár Dóra
Csiszár Panna
Dénes Anna
Dömötöri Réka
Erős Henrietta
Eröss Márta
Eröss Zoltán
Fábián Bernadett
Fábián Dalma
Farkas Anita
Gál István-Zsolt
Gál Viola
Geréd Eszter
Giczi Balázs
Gligor Cristian
Gyurisa Réka
Halmágyi Hilda
Horváth Bettina
Horváth Dorottya
Hoszpodár Levente
Jakab Hanna
Kincses Daniéla
Kiss Vivien
Korényi Vendel
Kósa-Timár Andrea
Kovács Beáta

Lakatos Anita
Lázár Csilla
Lázár Norbert
Liczkai Krisztina
Lőrincz Máté
Lukács Emőke
Madarász Bianka
Marian Cristina
Márton Zsolt
Mezei Lehel
Mihály Gabriella
Miklós Ákos
Miklós Attila
Mizser Alexandra
Nagy Ildikó
Nagy Nanda
Németh Klaudia
Németh Petra
Olti Boglárka
Orbán Péter
Pál Zsolt-Jenő
Péter Szabolcs
Pintér Patrik
Polyák Péter
Resiga Brigitta
Rózsa Ákos
Sárközi Réka
Simó Zsófia
Simon Réka
Sulyok Veronika
Sükösd Annamária
Szabó Péter
Szecsódi Dorina
Szócs Adél
Szócs Antal
Szóke Hajnalka
Takács Éva
Tokai Kata
Ujvári Szilvia
Urszuly Tamás
Varga Eszter
Varga Tamás Botond
Zsirai Vivien